

РЕШЕНИЕ

№ 5404

гр. София, 17.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 09.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **25** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 ал.13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ във връзка чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т. срещу Заповед № РД-15-1144/14.10.2020г. на директора на СЗОК.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден в нарушение на материалния закон и неговата цел. Не било аргументирано нито едно от основанията по чл.59 ал.11 от ЗЗО за прекратяване на договор за оказване на първична дентална помощ. От друга страна в диспозитива на акта, било посочено, че договора се прекратява във връзка с отчетени дентални дейности, които не са извършени. Това не съответствало на фактическата обстановка описана в заповедта и нямало нищо общо с развитите в нея доводи. Според жалбоподателя, за едно и също поведение е бил санкциониран два пъти, като са прекратени два различни договора. Към датата на сключване на договора- 31.01.2020г. не е съществувала пречката по чл.21 ал.2 от Н. ДД 2020-2022г., тъй като заповедта за налагане на санкцията не е била влязла в сила. Влизането в сила на санкцията- 05.10.2020г. не възстановявало с обратна сила тази пречка, защото липсвали конкретни норми от ЗЗО и Н. ДД 2020-2022г. предвиждащи такава хипотеза. Чрез процесуалния си представител адв. С. М. моли съдът да постанови решение, с което заповедта да бъде отменена, както и да се присъдят разноските по делото в размер на сумата от 1 050.00 лева.

Ответникът – директор на СЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. К. Й., оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана, като моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В защита на законосъобразността на акта са изложени съображения в писмени бележки от 23.07.2021г.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между НЗОК и ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т. е бил сключен договор № 22-0567 от 2020г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ на З., избрали лекар по дентална медицина от лечебното заведение по конкретно посочените дейности, съгласно приложение № 3 към чл.1 от Наредба № 9/2019г. и Н. за денталните дейности за 2020-2022г.

Със заповед № РД-15-266/01.03.2019г. на директора на СЗОК на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т. е била наложена санкция „прекръпяване на договор № 22-0567/2018г.“ относно изпълнение на пакет „първична извънболнична дентална помощ“ от д-р Д. Г. Т..

С решение № 8418/30.12.2019г. по адм. дело № 3380/2019г. на АССГ, 25 състав е била отхвърлена жалбата на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т. срещу заповед № РД-15-266/01.03.2019г. на директора на СЗОК. С този административен акт е бил прекратен договор № 22-0567/2018г. относно изпълнение на пакет „първична извънболнична дентална помощ“ от д-р Д. Г. Т., поради отчетени дентални дейности, които не са били извършени.

С решение № 12254/05.10.2020г. по адм. дело № 3070/2020г. на ВАС на РБ, VI-то отделение е оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Директорът на СЗОК е издал оспорената в настоящото производство Заповед № РД-15-1144/14.10.2020г., с която на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за здравето осигуряване /ЗЗО/, чл. 42, т. 2 от Правилника за устройство и дейността на Национална здравно осигурителна каса /НЗОК/ и чл. 69, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 21, ал. 2 от Национален рамков договор за денталните дейности за 2020 - 2022 г. се прекръпява договор № 22-0567/2020г. относно изпълнението на пакет „първична извънболнична дентална помощ“ от д-р Д. Г. Т. във връзка с отчетени от него дентални дейности, които реално не са извършени.

Заповедта е връчена на адресата на 09.12.2020г., съответно жалбата срещу същата е подадена чрез директора на СЗОК до настоящия съд на 23.12.2020г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от издадения индивидуален административен акт, в законоустановения 14 дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа съд. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.59

ал.13 от ЗЗО.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Заповедта е издадена от компетентен орган – директора на СЗОК, съобразно правомощията установени в чл.59, ал.11 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не съществуват отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

Съдебната проверка по чл.146 т.4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално-правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 21, ал. 2 от Н. за денталните дейности за 2020 – 2022г., съгласно която разпоредба в случаите по ал. 1, т. 6 директорът на РЗОК може да сключи договор след изтичане на 12 месеца от влизане в сила на санкцията "прекратяване на договор". Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 6 от Н. ДД директорът на РЗОК отказва да сключи договор при наложена санкция "прекратяване на договор". Безспорно е, че по отношение на жалбоподателя е бил постановен и влязъл в сила на 05.10.2020г. административен акт, с който е бил прекратен договор за оказване на първична извънболнична дентална помощ от 26.04.2018г.

Разпоредбите относно сключването на договор между Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ и изпълнителите на медицинска помощ се съдържат в Раздел VIII "Договор между Националната здравноосигурителна каса и изпълнител на медицинска помощ" на Глава втора от ЗЗО. Съгласно чл.58 от ЗЗО изпълнители на медицинска помощ по смисъла на този закон са лечебни заведения или техни обединения по ЗЛЗ, с изключение на лечебните заведения по чл. 8, ал. 1, т. 5 от Закона за лечебните заведения, и национални центрове по проблемите на общественото здраве по Закона за здравето, а според чл. 59, ал. 1 ЗЗО договорите по чл. 20, ал. 1, т. 4 за оказване на медицинска помощ по този закон се сключват между директора на РЗОК и изпълнителите на медицинска помощ в съответствие с Н. с анексите към тях, с решението по чл. 54, ал. 9 и с този закон. Според, ал. 11 на чл.59 от ЗЗО директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия Н. в следните случаи:

1.при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2:

а) от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря/лекарка по дентална медицина, който не е извършил тази

дейност;

б) от изпълнител на болнична медицинска помощ - частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност;

2.при повторно извършване на нарушението по т. 1 договърът с изпълнителя се прекратява изцяло;

3.при системно нарушаване на критериите за качество на медицинската помощ, регламентирани в националните рамкови договори;

4.при системна неудовлетвореност на пациентите от оказаните медицински дейности, свързани с оказаната медицинска помощ, заплатена от бюджета на НЗОК, установена съгласно наредбата по чл. 19, ал. 7, т. 15, и след оценка на критериите за качество на медицинската помощ, регламентирани в Н., и установяване на нарушаването им.

Съгласно чл.59 ал. 13 ЗЗО управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия Н..

От фактическа страна актът е мотивиран с отчитане на дентална дейност от д-р Д. Г. Т., която не е извършена от него, а като правно основание за издаването ѝ са посочени разпоредбите на чл. 69, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 21, ал. 2 Н. МД 2020-2022 г. и чл. 46 от сключения индивидуален договор. Последната разпоредба от индивидуалния договор предвижда, че той се прекратява по реда и на основанията, предвидени в глава шестнадесета от Н. за денталните дейности 2020-2022г.

Като нарушение в заповедта е посочено обстоятелството, че със заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-266/01.03.2019г. на директора на СЗОК на жалбоподателя е наложена санкция "частично прекратяване на договор № 22-0567/26.04.2018г. по отношение на д-р Д. Г. Т." във връзка с отчетена от него дейност, която реално не е извършена. Заповедта е обжалвана по съдебен ред като с Решение 8418/30.12.2019г., постановено по адм. дело № 3380/2019г. по описа на Административен съд София-град жалбата е отхвърлена. Решението е оставено в сила с Решение № 12254/05.10.2020 г., постановено по адм. дело № 3070/2020г. по описа на Върховния административен съд, VI-то отделение.

Въз основа на това и разпоредбата на чл. 55, ал. 2, т. 6б ЗЗО и чл. 21, ал. 2 Н. ДД 2020-2022 г. административният орган е приел, че по-нататъшното действие на Договор № 22-0567/2020 г. се явява в нарушение на Н. ДД 2020-2022г., предвид влизане в сила на санкцията "прекратяване на договор" и същият е сключен в нарушение на разпоредбите на рамковия договор, поради което следва да бъде прекратен.

Тези изводи на административния орган са несъответни на приложимите материалноправни разпоредби.

Както се посочи по-горе сключеният договор за оказване на първична извънболнична дентална помощ може да бъде прекратен изцяло или отчасти в хипотезите, посочени в чл.59 ал.13 във вр. ал.11 от ЗЗО. В случая диспозитивът на акта сочи на основание по чл.59 ал.11 т.1 от ЗЗО - частично прекратяване на дейността на лечебното заведение по отношение дейността на д-р Д. Г. Т., поради отчитане от него на дейност, която не е извършена. Фактически установявания за това по делото, както и в самия акт отсъстват. Установеното, във връзка с което е издадена предходна заповед на ответника за частично прекратяване на индивидуалния договор от 2018г., касае именно този договор и така приложената санкция би била основание за отказ за

сключване на нов индивидуален договор в случай, че заповед за налагане на санкции /прекръпяване на договор/ № РД-15-266/01.03.2019г. на директора на СЗОК беше влязла в сила към датата на сключване на новия индивидуален договор. Тази заповед обаче е влязла в сила на 05.10.2020г., след сключване на новия индивидуален договор и фактическите установявания, обективирани в нея и послужили за издаването ѝ не могат да служат като основание за издаване на оспорената заповед, тъй като в този случай жалбоподателят би бил санкциониран два пъти за едно и също деяние.

На следващо място, макар в оспорената заповед да е формулиран посоченият по-горе диспозитив, мотивите ѝ, както и посочените правни основания, сочат на друго основание за издаването ѝ - сключване на договора в нарушение на Н. ДД 2020-2022 г. Като такова нарушение ответникът изтъква предходната заповед за налагане на санкции /прекръпяване на договор/ № РД-15-266/01.03.2019г., което обстоятелство представлява основание директорът на СЗОК да откаже да сключи договор с лечебното заведение - чл. 21, ал. 1, т. 6 Н. ДД 2020-2022 г. Според, ал. 2 на с.р. в този случай директорът на СЗОК може да сключи договор след изтичане на 12 месеца от влизане в сила на санкцията "прекръпяване на договор".

В настоящия случай обаче, договор № 22-0567/2020г. е породил правно действие от 01.01.2020г.- преди заповедта за налагане на санкция да е влязла в сила на 05.10.2020г. Т.е. към датата на подписване на индивидуалния договор не са били налице пречки от нормативен характер за сключването му и следователно същият не се явява сключен в нарушение на нормативен акт или Н. ДД, за да е налице основание за прекръпяването му по чл. 69, ал. 1, т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 Н. ДД 2020-2022г. във вр. чл. 46 от индивидуалния договор. Освен това, според разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 6 Н. ДД 2020-2022г., при наложена санкция "прекръпяване на договор" директорът на СЗОК трябва да откаже сключване на нов договор и с оглед възприетите от ответника мотиви той би следвало да разпореди не частично, а изцяло прекръпяване на договора с жалбоподателя.

Посоченото противоречие между мотивите на акта и фактическите основания за издаването му с диспозитивната му част съставляват самостоятелно основание за отмяна на заповедта, тъй като нарушават правото на защита на оспорващия да разбере действителната воля на административния орган - дали сключеният индивидуален договор от 2020г. се прекръпява изцяло или частично и какво е основанието за това, за да организира адекватно и своевременно своята защита. Нарушаването на правото на защита на адресата на акта винаги се определя като съществено процесуално нарушение, обуславящо неговата незаконосъобразност.

Административният орган дължи конкретно и точно описание на нарушението и посочване на правилната му правна квалификация, от което да бъде направен несъмнен извод за единство на описаните факти и съответствието им с приложимото право.

Следователно, в настоящия случай по делото не са доказани по неопровержим и категоричен начин юридически факти, които съставляват материално - правна предпоставка за налагане на санкцията- прекръпяване на договор за оказване на първична извънболнична дентална помощ № 22-0567/2020г.

По изложените съображения настоящият състав заключава, че жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, защото оспореният административен акт е незаконосъобразен на основание чл.14б т.4 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на жалбоподателя

следва да се възстановят разноските, направени от него в процеса, които са доказани в размер на сумата от 550.00 лева. Основателно е възражението на юрк. К. Й. за прекомерност на адвокатския хонорар заплатен на адв. С. М. от 1 000.00 лева, тъй като спорът по делото не се отличава със значителна нито правна, нито фактическа сложност, проведено е едно съдебно заседание, на което не са събирани допълнителни доказателства и не са обективирани доказателствени искания от жалбоподателя. Ето защо и на основание чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на ВАС се определя минимален размер на адвокатското възнаграждение от 500.00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т., Заповед № РД-15-1144/14.10.2020г. на директора на СЗОК.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса с адрес: [населено място], [улица], вх. Б да заплати на ЕТ „Амбулатория за индивидуална първична дентална помощ- д-р Д. Т.“, представляван от д-р Д. Г. Т., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]-А, ет.1, ап.3 сумата в размер на 550.00 /петстотин и петдесет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 -дневен срок, от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: